

villige skal påtage sig, hvordan det skal foregå osv.

Det er også vigtigt, at vi sørger for, at der i det frivillige arbejde er plads til nye skæve ideer, at man ikke kun indgår aftaler og bruger frivillige fra etablerede organisationer på etablerede områder, men at man hele tiden husker på, at der kommer nye behov til. Der kan være nye organisationer, der får øje på noget, som der ikke var nogen der havde tænkt på tidligere, og som dermed kan løse nogle opgaver, måske kan løse nogle problemer, som vi først lige er ved at få øje på.

Det kræver så også, at vi er risikovillige, at politikerne i kommunerne og i Folketinget tør sige: Vi har givet nogle penge til nogle projekter; det kan godt være, at det ikke går så godt, men her er nogle, der virkelig har en god idé, som vi tror på kan gå godt, og det vil være rigtig godt, hvis det går godt.

Jeg har prøvet at snakke med nogle af de unge, som for nogle år siden lavede Stop volden, og de fortalte om, hvordan det i mange kommuner havde været ufattelig svært at få kommunerne til at forstå, at man skulle give sådan nogle helt unge mennesker nogle penge til at lave en koncert, eller hvad det nu ellers kunne være, og at det faktisk kunne have stor betydning for at lave noget kriminalpræventivt arbejde, der jo samtidig også har en social dimension.

Her tror jeg altså at vi som politikere skal være bedre til at være risikovillige og også til at stille op over for pressen og sige, at nogle gange skal man altså også give nogle penge til nogle projekter, der kan gå galt – ikke kun store edb-projekter eller anlægsprojekter, for der kan vi godt risikere millioner og milliarder, men vi skal også på de små beløb turde tage skraldet, når det kommer.

Så er der det her med rådighedsbegrænsningerne. Der håber jeg at ministeren vil bekræfte, at det også er ministerens opfattelse, at det, at man laver frivilligt arbejde, ikke skal have betydning f.eks. i forhold til ens førtidspension. Jeg møder alt for ofte folk, som er aktive i patientorganisationer eller andet, som bliver mødt af: Du er jo i stand til at hjælpe andre med at få opfyldt nogle af deres behov, så må du også kunne klare noget mere på arbejdsmarkedet, så har du ikke behov for så høj pension, eller så har du ikke behov for de her handicapkompenserende ydelser eller andet.

Der håber jeg at ministeren vil bekræfte, at man altså godt kan lave et stykke frivilligt arbej-

de, kan gøre en indsats for at hjælpe andre, uden at man skal være bange for at blive straffet personligt for det, for så risikerer vi, at mange af dem, der i dag laver et stykke arbejde, måske bliver skræmt væk fra det.

Jeg håber, at vi med den virkelighed, der er udenfor, og med den enighed, der åbenbart er om, at det, der er vigtigt, er, at frivillige er nogle ekstra, der ikke skal ind og kompensere for nedskæringer, kan arbejde for, at frivilligt arbejde fortsat kan have en stor og positiv betydning i Danmark.

Tove Videbæk (KD):

Startskuddet til charteret for samspillet mellem det frivillige Danmark og det offentlige blev jo givet i 2001, som var det internationale frivillighedsår. Charteret indeholder nogle bud på vigtige spilleregler for samspillet mellem det frivillige Danmark og det offentlige Danmark. I charteret står der bl.a., at vores velfærdssamfund bygger på et enestående og aktivt samspil mellem det frivillige Danmark, Foreningsdanmark, og det offentlige. Oplægget fremhæver også det frivillige Danmarks mulighed for at vise nye veje og bidrage til udvikling af velfærdssamfundet.

Charterets formål var bl.a. at give den enkelte borger de bedst tænkelige rammer for at være en aktiv del af forpligtende fællesskaber og at styrke samfundets sammenhængskraft.

Det frivillige idébetonede arbejde, hvor ulønnede ledere gør en stor indsats til gavn for andre, har gennem historien haft uvurderlig betydning for det danske samfund. De fleste frivillige organisationer er et resultat af, at der var nogle mennesker, der var nogle ildsjæle, som havde visioner og gik i kamp for at få dem realiseret.

Efter anden verdenskrig herskede der i Danmark en stærk tro på statens evne til alene at skabe velfærd og livskvalitet for alle. For 20-30 år siden blev de frivillige organisationer og deres medarbejdere faktisk mødt med modvilje hos en del af samfundet, men det er heldigvis ændret rigtig meget de senere år.

Kl. 16.15

Offentlig forvaltning har i sagens natur et anonymt præg over sig, og der er mange problemer og behov, som det vil være svært for offentlige institutioner eller lovgivning at afhjælpe. F.eks. kan man jo ikke lovgive om det at have venner; man kan ikke lovgive om, at alle bør have mindst én ven.